ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 11ης Ιανουαρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-76/99,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον E. Traversa, επικουρούμενο από την N. Coutrelis, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από την K. Rispal-Bellanger και τον S. Seam, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εισπράττοντας φόρο προστιθέμενης αξίας επί των κατ' αποκοπήν αμοιβών για την αποστολή δείγματος προς ιατρική ανάλυση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, R. Schintgen και την F. Macken (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly,
γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 29ης Μαρτίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Μαΐου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Μαρτίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εισπράττοντας φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) επί των κατ' αποκοπήν αμοιβών για την αποστολή δείγματος προς ιατρική ανάλυση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49, στο εξής: έκτη οδηγία).

Νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση

2 Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα Κράτη μέλη απαλλάσσουν, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζουν ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή και απλή εφαρ-

μογή των προβλεπομένων κατωτέρω απαλλαγών και να αποτρέπεται κάθε ενδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση:

(...)

β) τη νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη, καθώς και τις στενά συνδεόμενες με αυτές πράξεις, οι οποίες παρέχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή, υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς προς τις ισχύουσες για τους οργανισμούς αυτούς, από νοσηλευτικά ιδρύματα, κέντρα ιατρικής περιθάλψεως και διαγνώσεως, καθώς και από άλλα ιδρύματα της αυτής φύσεως, δεόντως αναγνωρισμένα».

Η εθνική ρύθμιση

3 Από το άρθρο 261-4-1 του γενικού κώδικα φορολογίας προκύπτει ότι οι εργασίες αναλύσεως κλινικής βιολογίας απαλλάσσονται του ΦΠΑ.

4 Σκοπός της εν λόγω διατάξεως είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 της οδηγίας 3 Α-7-82 του Υπουργού παρά τω Υπουργώ Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Προϋπολογισμού, της 6ης Απριλίου 1982, η απαλλαγή από τον ΦΠΑ των κλινικών εξετάσεων που προορίζονται να διευκολύνουν την πρόληψη, τη διάγνωση ή την αντιμετώπιση ανθρωπίνων ασθενειών.

5 Κατά το άρθρο L. 760, πέμπτο εδάφιο, του Κώδικα Δημόσιας Υγείας, η αποστολή δείγματος για ανάλυση από ένα εργαστήριο σε άλλο μπορεί να πραγματοποιηθεί

μόνον κατ' εφαρμογήν συμβάσεως, αποκαλούμενης «συνεργασίας», συναφθείσας προηγουμένως μεταξύ αυτών, με εξαίρεση για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο L. 759 και ορισμένες πολύ εξειδικευμένες πράξεις, ο κατάλογος των οποίων ορίζεται με διοικητική απόφαση κατόπιν γνωμοδοτήσεως της μόνιμης εθνικής επιτροπής κλινικής βιολογίας.

6 Όσον αφορά τις αναλύσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβάσεων συνεργασίας, η απαλλαγή από τον ΦΠΑ δεν ισχύει μόνο για τα έξοδα δειγματοληψίας και αναλύσεως, αλλά και για τα έξοδα αποστολής του δείγματος προς ανάλυση. Εξάλλου, το εργαστήριο που πραγματοποιεί τη δειγματοληψία και αποστέλλει το δείγμα ευθύνεται κατά νόμο έναντι του πελάτη, σύμφωνα με το άρθρο L. 760, όγδοο εδάφιο, του Κώδικα Δημόσιας Υγείας, τόσον όσον αφορά την ανάλυση όσο και την τιμολόγηση.

7 Αντίθετα, οι αναλύσεις που αναφέρονται στο άρθρο L. 759 του Κώδικα Δημόσιας Υγείας και οι πολύ εξειδικευμένες πράξεις δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συμβάσεων συνεργασίας. Το άρθρο L. 759 του Κώδικα Δημόσιας Υγείας προβλέπει συναφώς ότι η άδεια για την εκτέλεση πράξεων κλινικής βιολογίας, για τις οποίες απαιτούνται ειδικά προσόντα ή απαιτείται η προσφυγή είτε σε προϊόντα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο κίνδυνο είτε σε τεχνικές μεγάλης ακριβείας ή πρόσφατης εφαρμογής, μπορεί να χορηγείται σε ορισμένα μόνον εργαστήρια και ορισμένες κατηγορίες ατόμων. Ο κατάλογος των εξουσιοδοτημένων εργαστηρίων καθορίζεται από τον Υπουργό Υγείας.

8 Προκειμένου να εξασφαλιστεί η παροχή των σχετικών υπηρεσιών στο σύνολο του γαλλικού εδάφους, οι ασθενείς που χρειάζονται τέτοιου είδους ειδικές αναλύσεις μπορούν να απευθύνονται στο εργαστήριο της επιλογής τους για τη δειγματοληψία, το οποίο στη συνέχεια αποστέλλει το δείγμα σε ειδικευμένο εργαστήριο στο πλαίσιο των αποκαλούμενων «κατ' αποκοπή» συμβάσεων.

9 Το άρθρο L. 760, τελευταίο εδάφιο, του Κώδικα Δημόσιας Υγείας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 36 του νόμου 94-43, της 18ης Ιανουαρίου 1994, προβλέπει ότι το εργαστήριο που προβαίνει σε ειδικές αναλύσεις, στο πλαίσιο τέτοιων συμβάσεων, πρέπει να καταβάλει στο εργαστήριο που πραγματοποίησε τη δειγματοληψία κατ' αποκοπήν αμοιβή για την αποστολή του δείγματος αυτού, αποκαλούμενη «αμοιβή αποστολής», το ύψος της οποίας καθορίζεται με υπουργική απόφαση.

10 Στο πλαίσιο των κατ' αποκοπή συμβάσεων, το ειδικευμένο εργαστήριο χρεώνει απ' ευθείας τον ασθενή για την ανάλυση του δείγματος που του απέστειλε το εργαστήριο το οποίο πραγματοποίησε τη δειγματοληψία, χωρίς η πράξη της ανάλυσεως να υπόκειται στον ΦΠΑ. Το εργαστήριο που πραγματοποίησε τη δειγματοληψία χρεώνει με το κόστος της τον ασθενή, χωρίς η εν λόγω παροχή να υπόκειται στον ΦΠΑ. Αντίθετα, σύμφωνα με την παράγραφο 3 της οδηγίας 3 Α-7-82, η αμοιβή αποστολής που καταβάλλει το εργαστήριο το οποίο προβαίνει στην ανάλυση στο εργαστήριο που πραγματοποίησε τη δειγματοληψία υπόκειται στον ΦΠΑ.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

11 Εκτιμώντας ότι η επιβολή ΦΠΑ για την πράξη αυτή ήταν αντίθετη προς το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, η Επιτροπή, με έγγραφο οχλήσεως της 7ης Ιουλίου 1997, προέβαλε, σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης, τις αιτιάσεις της επί του θέματος και ζήτησε από τη Γαλλική Κυβέρνηση να της γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή του εγγράφου αυτού.

12 Επειδή η Γαλλική Κυβέρνηση δεν απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή της απηύθυνε, στις 5 Μαρτίου 1998, αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας τη να συμμορφωθεί προς αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

13 Στις 28 Μαΐου 1998, η Γαλλική Κυβέρνηση απηύθυνε στην Επιτροπή έγγραφο με το οποίο αμφισβητούσε τις αιτιάσεις που διατύπωσε η Επιτροπή εναντίον της.

14 Επειδή η Επιτροπή δεν έκρινε ικανοποιητική την απάντηση αυτή, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

15 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι η έννοια «στενά συνδεόμενες πράξεις» του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας περιλαμβάνει την πράξη της αποστολής δείγματος από το εργαστήριο που προέβη στη δειγματοληψία σε άλλο εργαστήριο που θα προβεί στην ανάλυσή του, καθότι σκοπός της δειγματοληψίας είναι η ανάλυση του δείγματος. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Επιτροπή, η αποστολή του δείγματος συνιστά παρεπόμενη πράξη και συνδέεται στενά με την ανάλυση κλινικής βιολογίας στην οποία προβαίνει το δεύτερο εργαστήριο, οπότε πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη στενά συνδεόμενη με την ιατρική περίθαλψη.

16 Στη συνέχεια, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το ουσιαστικό περιεχόμενο των πράξεων που εμπίπτουν στο άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας άπτεται του κοινοτικού δικαίου.

17 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η διάκριση της γαλλικής ρυθμίσεως μεταξύ συμβάσεων συνεργασίας και κατ' αποκοπή συμβάσεων παραβιάζει την αρχή της ουδετερότητας του συστήματος του ΦΠΑ κατά την οποία το πεδίο εφαρμογής του

ΦΠΑ και των σχετικών απαλλαγών πρέπει να ερμηνεύεται αντικειμενικά. Συγκεκριμένα, καμία ουσιώδης οικονομική διαφορά δεν υφίσταται μεταξύ των εν λόγω συμβάσεων.

18 Η Γαλλική Κυβέρνηση δικαιολογεί την επιβολή ΦΠΑ στην αποστολή του δείγματος σύμφωνα με την αρχή της στενής ερμηνείας του περιεχομένου των απαλλαγών από τον ΦΠΑ. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο των συμβάσεων συνεργασίας, το εργαστήριο που πραγματοποιεί τη δειγματοληψία και χρεώνει για την ανάλυση τον ασθενή ευθύνεται έναντι αυτού, ανεξαρτήτως του εργαστηρίου που θα προβεί στην ανάλυση. Αντίθετα, στο πλαίσιο των κατ' αποκοπή συμβάσεων, το εργαστήριο που προβαίνει στην ανάλυση χρεώνει απ' ευθείας για την ανάλυση τον ασθενή και ευθύνεται έναντι αυτού.

19 Σύμφωνα με τη Γαλλική Κυβέρνηση, ένα σύνολο πράξεων μπορεί να θεωρηθεί ως ενιαία πράξη, όσον αφορά τον ΦΠΑ, μόνον αν οι οικείες πράξεις δεν διακρίνονται από νομικής απόψεως και διενεργούνται μεταξύ των ίδιων ατόμων, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση των κατ' αποκοπή συμβάσεων.

20 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι τόσο η πράξη της δειγματοληψίας όσο και η ίδια η ανάλυση πρέπει να απαλλάσσονται του ΦΠΑ βάσει του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας. Αντικείμενο επομένως της διαφοράς είναι αποκλειστικά το ζήτημα αν, λόγω της ανάγκης στενής ερμηνείας των προβλεπόμενων για ορισμένες πράξεις παρεκκλίσεων από την επιβολή του ΦΠΑ, οι υφιστάμενες μεταξύ συμβάσεων συνεργασίας και κατ' αποκοπή συμβάσεων διαφορές δικαιολογούν το γεγονός ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, η πράξη της αποστολής του δείγματος υπόκειται, ως αυτοτελής πράξη, στον ΦΠΑ.

21 Συναφώς, αφενός επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μολονότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων με την απόφαση της 15ης Ιουνίου 1989, 348/87, Stichting

Uitvoering Financiële Acties (Συλλογή 1989, σ. 1737, σκέψη 13), οι απαλλαγές που αναφέρονται στο άρθρο 13 της έκτης οδηγίας πρέπει να ερμηνεύονται στενά, οι απαλλαγές αυτές αποτελούν αυτοτελείς έννοιες του κοινοτικού δικαίου, οι οποίες σκοπούν στην αποφυγή των αποκλίσεων κατά την εφαρμογή του συστήματος του ΦΠΑ από ένα κράτος μέλος σε άλλο, όπως υπενθύμισε εξάλλου το Δικαστήριο με τη σκέψη 15 της αποφάσεώς του της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-349/96, CPP (Συλλογή 1999, σ. I-973).

22 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας δεν περιέχει ορισμό της έννοιας των «στενά συνδεομένων» με τη νοσοκομειακή ή ιατρική περίθαλψη πράξεων.

23 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στη σκέψη 23 των προτάσεών του, η έννοια αυτή δεν επιδέχεται ιδιαίτερα στενή ερμηνεία, καθότι σκοπός της απαλλαγής από τον ΦΠΑ για τις στενά συνδεόμενες με τη νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη πράξεις είναι να διασφαλίζεται ότι το αυξημένο κόστος που θα είχαν οι πράξεις αυτές, ή οι συνδεόμενες στενά με αυτές, αν υπόκειντο στον ΦΠΑ, δεν θα καθιστούσε απρόσιτη την ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη.

24 Συγκεκριμένα, για την ενδεχόμενη απαλλαγή από τον ΦΠΑ της πράξεως αποστολής δείγματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός για τον οποίο πραγματοποιείται η δειγματοληψία. Έτσι, όταν ένας εξουσιοδοτημένος για τον σκοπό αυτό επαγγελματίας του ιατρικού κλάδου, προκειμένου να προβεί σε διάγνωση και για θεραπευτικό σκοπό, επιβάλλει σε ασθενή του τη διενέργεια αναλύσεων, η αποστολή του δείγματος, η οποία λογικά τοποθετείται χρονικά μεταξύ της δειγματοληψίας και της αναλύσεως αυτής καθεαυτής, πρέπει να θεωρηθεί πράξη στενά συνδεόμενη με την ανάλυση και να απαλλαγεί, ως εκ τούτου, από τον ΦΠΑ (βλ., σχετικά με παροχές οι οποίες, καθόσον δεν έχουν τέτοιο θεραπευτικό σκοπό, υπόκεινται στον ΦΠΑ, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, C-348/98, D., Συλλογή 2000, σ. I-6795, σκέψη 19).

25 Η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται πάντως ότι η αποστολή του δείγματος δεν μπορεί να θεωρηθεί, όσον αφορά την επιβολή του ΦΠΑ, ως παρεπόμενη πράξη ή ως αναπόσπαστο τμήμα της αναλύσεως, καθόσον η αποστολή αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί ως «αποστολή πελατείας» στο εργαστήριο που προβαίνει στην ανάλυση. Δεδομένου ότι οι πράξεις δειγματοληψίας και αναλύσεως διακρίνονται μεταξύ τους και τιμολογούνται αυτοτελώς, διαχωρίζονται από νομικής και οικονομικής απόψεως, οπότε η πράξη της αποστολής πρέπει να υποβληθεί σε ΦΠΑ.

26 Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, μολονότι, βάσει της εισαγωγικής φράσεως του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας, τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προϋποθέσεις των απαλλαγών για να διασφαλίσουν την ορθή και απλή εφαρμογή τους και να αποτρέψουν την ενδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση, οι προϋποθέσεις αυτές ουδόλως αναφέρονται στον ορισμό του περιεχομένου των προβλεπόμενων απαλλαγών (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Μαΐου 1998, C-124/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1998, σ. I-2501, σκέψεις 11 και 12). Υπό το πρίσμα αυτό, η υπαγωγή μιας συγκεκριμένης πράξεως στον ΦΠΑ ή η απαλλαγή της από αυτόν δεν μπορούν να εξαρτώνται από τον χαρακτηρισμό της πράξεως αυτής κατά το εθνικό δίκαιο.

27 Δεύτερον, το Δικαστήριο έκρινε ότι μια παροχή πρέπει να θεωρηθεί ως παρεπόμενη κύριας παροχής οσάκις δεν συνιστά αφ' εαυτής σκοπό για τους πελάτες, αλλά το μέσο για να απολαύσουν υπό τις καλύτερες συνθήκες την κύρια υπηρεσία του παρέχοντος υπηρεσίες (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση CPP, σκέψη 30).

28 Εν προκειμένω, όμως, δεν έχει σημασία για τον ασθενή αν το εργαστήριο που πραγματοποιεί τη δειγματοληψία θα προβεί και στην ανάλυση ή θα την αναθέσει με υπεργολαβία σε άλλο εργαστήριο παραμένοντας υπεύθυνο γι' αυτή έναντι του ασθενή ή ακόμη αν, λόγω της φύσεως της πραγματοποιούμενης αναλύσεως, θα υποχρεωθεί να αποστείλει το δείγμα σε ειδικευμένο εργαστήριο. Η υποχρέωση, στην τελευταία αυτή περίπτωση, αποστολής του δείγματος σε ειδικευμένο εργαστήριο

ανταποκρίνεται στην ανάγκη να εξασφαλιστεί για τον ασθενή η μεγαλύτερη δυνατή αξιοπιστία της αναλύσεως.

29 Επιπλέον, το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη Γαλλική Κυβέρνηση, η αποστολή του δείγματος συνιστά αυτοτελή πράξη δεν αποκλείει ότι μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη στενά συνδεόμενη με την ανάλυση υπό την έννοια της έκτης οδηγίας.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πράξη της δειγματοληψίας και η αποστολή του δείγματος σε ειδικευμένο εργαστήριο συνιστούν παροχές στενά συνδεόμενες με την ανάλυση, οπότε πρέπει να υποβληθούν στο ίδιο με αυτή φορολογικό καθεστώς και, ως εκ τούτου, να απαλλαγούν του ΦΠΑ.

31 Επιβάλλεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εισπράττοντας ΦΠΑ επί των κατ' αποκοπήν αμοιβών για την αποστολή δείγματος προς ιατρική ανάλυση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, εισπράττοντας φόρο προστιθέμενης αξίας επί των κατ' αποκοπήν αμοιβών για την αποστολή δείγματος προς ιατρική ανάλυση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.**

2) **Η Γαλλική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.**

Σκουρής Schintgen Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιανουαρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Προεδρεύων του έκτου τμήματος

C. Gulmann